

11-07-2020

†. Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμου Εὐφημίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος γ΄.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β΄. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Σπῆχ, γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας Εὐφημίας.

Ἦχος γ΄.

Θείας πίστεως.

Λίαν εὐφρανὰς τοὺς ὀρθο-
δόξους, καὶ κατήσχυνας τοὺς κακο-
δόξους, Εὐφημία Χριστοῦ καλλιπάρ-
θενε· τῆς γὰρ Τετάρτης Συνόδου
ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογ-
μάτισαν, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα. (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ἦχος γ΄.

Ὁ ἐκ τῆς μεσιτεύσασαν τὴν σω-
τηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν
Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ

ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ
Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ κατα-
δεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς,
ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος α΄

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἡ νύμφη καὶ ἀμνάς, τετρωμένη
τῷ πόθῳ, Χριστέ τοῦ ἑαυτῆς,
οὐρανίου νυμφίου, ὀπίσω σου
ἔδραμε, τὴν λαμπάδα κατέχουσα, τὴν
δι' ἔλαιον, τῶν ἀρετῶν ἀνημμένην.
Ταύτης ἅπαντας, ῥῦσαι παντοίων
κινδύνων, πρεσβείαις ὡς εὖσπλαγ-
χνος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐλπίς Χριστιανῶν, Παναγία
Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν
τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν
ταῖς ἁγίαις Δυναμέσι, δοῦναι ἄφεσιν,
ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν,
βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ ἀεὶ σε δο-
ξάζουσι.

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ΄

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Κατησχύνθησαν αἰσχροῦς, αἰρετι-
ζόντων ἡ πληθὺς, καὶ τὰ πρόσωπα
αὐτῶν, ὕβρεως πέπλησται πολλῆς,
ὅτε ἐώρων ποσὶ σου κατερριμμένον,
τὸν Τόμον ἑαυτῶν, τὸν δὲ ἡμέτερον,
τιμίαις σου χερσί, κατεχόμενον, κατη-
γοροῦντα ἄνοιαν ἐνδίκως, τῶν κακο-
δόξων, καὶ κράζοντα, Χριστὸς ἐτέχθη,
διπλοῦς τῇ φύσει, διπλοῦς δὲ καὶ ταῖς
θελήσεσι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Κατεπλάγη, Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ
φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς
νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ

ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε,
βάτον ἐν πυρί, ἀκατάφλεκτον,
ράβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ
μαρτυρῶν ὁ μνήστῳ σου καὶ φύλαξ,
τοῖς ἱερεύσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος
τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει
Παρθένος.

*Μετὰ τὸν Πολυέλεον
Κάθισμα ᾠχος πλ. δ'
Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*

Ἐν τῇ εὐσήμεῳ ἑορτῇ τῆς Πανευ-
φήμου, μετ' ἐγκωμίων ψαλμικῶς πι-
στῶν ὁ δῆμος, εὐφημήσωμεν πόθῳ
Χριστοῦ τὴν παρθένον· δογμάτων
γὰρ ἀνεδείχθη τῶν πατρικῶν, προ-
στάτις, καὶ μετὰ τέλος θαῦμα φρι-
κτόν! Εὐτυχῇ καὶ Διόσκορον,
ἐλέγξασα τοὺς κακῶς, νοσήσαντας
εἰς δόγμα Χριστοῦ, ὃν ὑμνοῦντες δο-
ξάζομεν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἅει Θεοτόκε,
καὶ μεγαλύνομεν Ἀγνὴ καὶ προσκυ-
νοῦμεν ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου
κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκατα-
παύστως, σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε Πα-
ντελεῆμον, ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων
ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν
ᾧ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνηθῶμεν οἱ
δοῦλοί σου.

Τὸ ἀ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολε-
μεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ,
καὶ σῶσον Σωτὴρ μου. (δψ)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε
ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ
ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δψ)

Ἄγιω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζω-
οῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λα-
μπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱερο-
κρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ
τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπα-
σαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. ᾠχος δ'

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν
Κύριον, καὶ προσέσχε μοι. (δψ)

Σπῆχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ
ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λι-
βάνῳ πληθυνθήσεται.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν
Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

*Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
ᾠχος β'.*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀινεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν
μου ἐστὶ διὰ παντός.

Coὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πο-
νηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συ-
νελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ
με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας
τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας
σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθα-
ρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ

χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἁσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ... *Ἦχος β'*

Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπῆχ. **Ε**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα· Εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ, μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ

ᾠδὴ α'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμὸς.

Υγρὰν διοδεύσας ὥσει ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα, Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Υγρὰν διοδεύσας ὥσει ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα, Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Σπχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρα-
σμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν
ἐπιζητῶν, ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ
Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν
με διάσωσον.

Σπχ. Υπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβο-
λαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου
τὴν ψυχὴν, εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ
γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου,
Πανάμωμε.

Σπχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Γωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν,
δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με
τῶν δεινῶν, σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων
ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν
διάνοιαν.

Σπχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυ-
χήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας
τῆς παρὰ σοῦ, ἀξιώσον, μόνη Θε-
ομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λο-
χεύτρια.

Καὶ τῆς Ἀγίας, ὁ παρών.

Ὡδὴ α' ᾠδὴ δ'

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Σπχ. Αγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πλη-
ρωθήσεται πνεύματος, καὶ ἄσω
μελώδημα, τῇ Ἀθληφόρῳ Χριστοῦ,
καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς ἀνακη-
ρύττων, τοὺς πόνους οὓς ἤνεγκε, καὶ
τὰ παλαιίσματα.

Σπχ. Αγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰάσεων ἄφθονα, ἡμῖν προχέεις
χαρίσματα, τοῖς πίστει προστρέχου-
σιν, ἐν τῷ ναῷ σου Σεμνῇ, καὶ αἰτοῦσί
σε, ἐκ βάθους καρδίας, καὶ πόθῳ τὴν
μνήμην σου, πανηγυρίζουσι.

Δόξα...

Ναὸς ἐχρημάτισας, κατὰ τὸν
θεῖον Ἀπόστολον, ἐν ᾧ περ ἠυδόκησε,
Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐνοικῆσαί τε, καὶ
ἐμπεριπατῆσαι, ψυχῆς καθαρότητι,
Μάρτυς πολυάθλε.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Οὐ κρύπτομεν Δέσποινα, τοῦ
σοῦ ἐλέους τὴν ἄβυσσον, καὶ βρύσιν
τὴν ἄφθονον, τῶν τεραστίων σου, καὶ
τὸ πέλαγος, τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν
πᾶσι δι' ἔλεον πολὺν ἐξέχεας.-

Ὡδὴ γ'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ γ'. ᾠδὴ πλ. δ'

Ὁ Εἰρμὸς.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ
Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ,
σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ,
τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ
στήριγμα, μόνη φιλόανθρωπε.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ
Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ,
σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ,
τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ
στήριγμα, μόνη φιλόανθρωπε.

Σπχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς
ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννητορ, Παρ-
θένε, σὺ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν
λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν
πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Σπχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν
τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην,
διασκεδάσαι μου, σὺ γάρ, Θεόνυμφε,
τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν
ἐκύησας, μόνῃ πανάχραντε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν
καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν
πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον, πάντα
γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν Ἰσχυί,
τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶ
σον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νο-
σεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρ-
θένε, σὺ μοι βοήθησον, τῶν Ἰαμάτων
γάρ, ἀνελλιπῇ σε γινώσκω, θησαυρόν,
Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Ὡδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε

Σπῆχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ὡ! πῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ στα-
δίου, ἀθλοῦσα ἡ Μάρτυς τοῦ Χρι-
στοῦ, τὸν τύραννον ἐξέστησε, δι'
ἄκραν καρτερότητα· ἀνδρείως γὰρ
ὕπηνεγκε, τὰ τῶν δεινῶν κολαστήρια.

Σπῆχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Πανεύφημε μάρτυς Εὐφημία,
εὐφήμοις ἐν ἄσμασιν αἰεὶ, σὴν μνήμην
σου γεραίρομεν, τὴν σὴν πλουτοῦντες
λάρνακα, τὸ λείψανόν σου φέρουσας,
τὸ ἱερὸν καὶ σεβάσμιον.

Δόξα...

Ἀνδρείως κατέβαλες τὸν ὄφιν,
τὸν μέγαν Σεμνή τὸν νοητόν, δυναμω-
θεῖσα χάριτι, Πατὴρς Υἱοῦ καὶ
Πνεύματος, τῆς ἀσυγχύτου φύσεως,
καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὑμνήσωμεν πάντες κατὰ χρέος,
Μαρίαν τὴν Δέσποιναν ἀγνήν, τὴν
μόνην ἀειπάρθενον· αὕτη γὰρ τὸ
κεφάλαιον, τῆς σωτηρίας γέγονεν,
ἡμῶν δι' ἄκραν καθαρότητα.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Κάθισμα ᾠχὸς δ'

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγα-
πήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς
εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμ-
ψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας,
σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, στέφος
τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη.
Ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς,
τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν
μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσ-
δράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ
καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ
κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς·
Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγ-
χνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ
πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς
σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ
μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

Κοντάκιον ᾠχὸς β'

Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν
τῇ πίστει κατεβάλου θερμῶς ὑπὲρ
Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου, ἀλλὰ καὶ
νῦν, ὡς τὰς αἰρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν
τὸ φρούραγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν βα-
σιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσβευε
διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ ὑπὸ ἐξακοσίων
τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων Ὅρον
λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πα-
νεύφημε.

Ὁ Οἶκος

Τὶ τῶν σῶν ἀθλημάτων, ἢ τὶ τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἢ τὶ τῆς σῆς παρθενίας, ἢ τοῦ βίου τοῦ ἀμέμπτου σου θαυμάσειέ τις πρότερον; σὺ γὰρ εὐφρανᾶς τὸν Πατέρα, ὡς τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα, τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ σαυτὴν κατακοσμήσασα. Τὶς ἱκανοὶ πρὸς ταῦτα, τὶς λέγειν νῦν ἰσχύσειεν, ὅσαι σε περιλάμπουσιν ἄρεται μὴ ὑποδύουσαι; ὡς ἐξ ἀνατολῆς γὰρ ἐκ τάφου ἀνατέλλουσα, παντὶ φαίνεις, καὶ ἀκτινοβολεῖς ἐν γῇ καὶ θαλάσῃ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν ἡπειρον ἀγιάζεις καὶ μυρίζεις τὰ πέρατα· διὸ Τόμον πεπίστευσαι, ὑπὸ ἐξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων Ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

Συναξάριον

Τῇ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Σπῆχοι

Δίκαζε μάρτυς τοῖς ὅροις, καὶ κειμένη,

Κυροῦσα πίστιν, ἧς ἐνήθλησας πόθῳ.

Θέσκελον ἐνδεκάτη Ὅρον ἐμπεδοῖ Εὐφημίῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κινδέου τοῦ πρεσβυτέρου.

Ὁ ὅσιος Λέων, ὁ ἐν τῇ μάνδρᾳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Μαρκιανὸς καὶ Μαρτυροκλῆς ὁ μὲν μαχαίρᾳ, ὁ δὲ τοξευθεὶς τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Νικόδημος, ὁ ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς τοῦ Βατοπεδίου ἱερᾶς μονῆς ἀσκήσας, καὶ διδασκαλὸς τοῦ

θείου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ χρηματίσας, διὰ τῆς κατὰ Χριστόν φιλοσοφίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

Ὡδὴ α΄. ᾠχὸς δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ὡδὴ γ΄

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Ὡδὴ δ΄

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκράύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡδὴ ε΄

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὡδὴ ς΄

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ὡδὴ ζ΄

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔφαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ὥδ' ἡ'

Σπ'χ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ὑχος δ')

Σπ'χ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπ'χ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

ᾠδ' θ'. Ὑχος δ'.

Ἀπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, ἁγίων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἄγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ὑχος γ' Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς

Καὶ θανοῦσα ζωηρόν, αἱμάτων μύρον ἔβλυσας, ὥς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα, καὶ τῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ, τὰς πλάκας ταῖς ἀγκάλαις σου, Εὐφημία κατέχεις· διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον

Ὁ Θεὸς ἡμῶν Ἀγνή, καταφυγὴν καὶ δύναμιν, καὶ βοηθὸν σε παρέσχεν, ἐν ταῖς θλίψεσιν ἡμῶν, καὶ ἐν ταῖς περιστάσεσι, πάντας οὖν ἡμᾶς ῥῦσαι, ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν.

ΑΙΝΟΙ .

Ὑχος πλ. α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

*Εἰς τοὺς Αἰνους, ἱστῶμεν Σπῆχους δ'
καὶ ᾠάλλομεν Σπῆχηρὰ Προσόμοια γ',
δευτεροῦντες τὸ α'.*
Ἦχος πλ. α'

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς

Σπῆχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαίροις παρθενομάρτυς Χριστοῦ, ἡ ἐξ Ἐώας ὡς ἀστήρ ἀνατείλασα, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην φωταγωγοῦσα φαιδρῶς, ψυχῆς διαυγεία καὶ φαιδρότητι, δι' ἧς θεῖον θέσπισμα, τῶν Πατέρων κεκύρωται, καὶ κατηργήθη, Εὐτυχοῦς γλῶσσα βλάσφημος Διοσκόρου τε, τοῦ δεινοῦ καὶ παράφρονος· Χαίροις ἡ ἀποστάζουσα, κρουνοὺς τῶν αἱμάτων σου, καθαρτικοὺς μολυσμάτων, ἐκ τῶν ἀγίων λειψάνων σου, Χριστοῦ τῇ δυνάμει, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Σπῆχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ, σάλπιγξ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Χαίροις παρθενομάρτυς Χριστοῦ, ἡ ἐξ Ἐώας ὡς ἀστήρ ἀνατείλασα, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην φωταγωγοῦσα φαιδρῶς, ψυχῆς διαυγεία καὶ φαιδρότητι, δι' ἧς θεῖον θέσπισμα, τῶν Πατέρων κεκύρωται, καὶ κατηργήθη, Εὐτυχοῦς γλῶσσα βλάσφημος Διοσκόρου τε, τοῦ δεινοῦ καὶ παράφρονος· Χαίροις ἡ ἀποστάζουσα, κρουνοὺς τῶν αἱμάτων σου, καθαρτικοὺς μολυσμάτων, ἐκ τῶν ἀγίων λειψάνων σου, Χριστοῦ τῇ δυνάμει, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα

ἔλεος.

Σπῆχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Δεῦτε τῆς Ἀθλοφόρου Χριστοῦ, μέτ' ἐγκωμίων τελουμένην πανήγυριν, ὀρῶντες συνευφρανθῶμεν, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ, καὶ πανευφροσύνως ἐορτάσωμεν· αὐτῇ γὰρ κατέβαλε, τὸ ἀγέρωχον φρόνημα, τῶν τυραννούντων, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ὅθεν ἤρατο, κατ' αὐτῶν μέγα τρόπαιον. Ταύτην γοῦν εὐφημήσωμεν, εὐφήμοις ἐν ἄσμασι, τὴν καλλιπάρθενον κόρην, τῆς εὐφημίας φερώνυμον, Χριστὸν δυσωποῦντες, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Σπῆχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ορους παραλαβοῦσα σεμνή, ἔνδον τοῦ τάφου, εὐσεβῶν κακοδόξων τε, κατεῖχες ἐν ταῖς χερσί σου, ὃν οἱ Πατέρες καλῶς, ἄνωθεν πνευσθέντες συνεξέθεντο, τὸν δὲ κατεπάτησας, ὡς ψευδῇ καὶ ἀντίθεον, τῶν κακοδόξων, οὓς εἰς τέλος κατήσχυνας· ὅθεν ἅπαντες, εὐσεβῶς εὐφημοῦμέν σε, χαίροντες ἐν τῇ μνήμῃ σου, οὓς μάρτυς ὁ πρόεδρος, ὁ ἱερὸς Βυζαντίων, ἐπισυνήγαγε σήμερον· διὸ τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπησον δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ... *Ἦχος πλ. δ'*

Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς εὐφημίαν, τῆς πανευφήμου Εὐφημίας, ἅπαν γένος καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ παρθένοι, τὴν Χριστοῦ παρθενομάρτυρα, ἐγκωμίῳις κα-

ταστέψωμεν· νομίμως γὰρ ἀνδρι-
σαμένη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος
ἀπορρίψασα, δι' ἀθλητικῶν πόνων,
τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν,
οὐρανίῳ δὲ καὶ θείῳ στέφει κοσμη-
θεῖσα, αἰτεῖται τῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ,
δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

ᾠχος πλ. δ'

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς
δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρω-
σαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ
θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη. ᾠχος πλ. δ'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην
σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,
Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονο-
γενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἵρων τὴν ἁμαρ-
τίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ
αἵρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
κατήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ
μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω
σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι
ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν

Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδο-
ξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ'
ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν,
ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε,
ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι
ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον,
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ
φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας Εὐφημίας.

ᾠχος γ'.

Θείας πίστεως.

Λίαν εὐφρανᾶς τοὺς ὀρθο-
δόξους, καὶ κατήσχυνας τοὺς κακο-

δόξους, Εὐφημία Χριστοῦ καλλιπάρ-
θενε· τῆς γὰρ Τετάρτης Συνόδου
ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογ-
μάτισαν, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ Ἀντίφωνον Α'

ᾠχος β'.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ
ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας
τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ
ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βα-
σιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον,
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ
τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. ᾠχος β'.

Στίχ. Ἀἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου τὸν
Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου
φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν
Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς
Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ
ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν
Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Τ**ὸν ποιήσαντα τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν
Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Β**ασιλεύσει Κύριος εἰς
τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γε-
νεὰν καὶ γενεὰν.

Γῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν
Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος
τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ
καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-
θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνα-
τον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

ᾠχος α'.

Στίχ. α'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν
Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας Εὐφημίας.

ᾠχος γ'.

Θείας πίστεως.

Λίαν εὐφρανὰς τοὺς ὀρθο-
δόξους, καὶ κατήσχυνας τοὺς κακο-
δόξους, Εὐφημία Χριστοῦ καλλιπάρ-
θενε· τῆς γὰρ Τετάρτης Συνόδου
ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογ-
μάτισαν, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Σπ'χ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν
τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ
διαβήματά μου.

Τὸ ὡς ἄνω Ἀπολυτίκιον

Μικρὰ Εἰσοδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προ-
σπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Ὑἱὲ
Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός,, (ὁ β'
χορὸς) ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας Εὐφημίας.

ᾠχος γ'.

Θείας πίστεως.

Λίαν εὐφρανᾶς τοὺς ὀρθο-
δόξους, καὶ κατήσχυνας τοὺς κακο-
δόξους, Εὐφημία Χριστοῦ καλλιπάρ-
θενε· τῆς γὰρ Τετάρτης Συνόδου
ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογ-
μάτισαν, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον ᾠχος β'

Προστασία τῶν Χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν
Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης
ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν
βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγα-
ζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν,
καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστα-
τεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων
σε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΤΗ ΑΓΙΑΣ

Προκείμενον. ᾠχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγί-
οις αὐτοῦ.

Σπ'χ. **Ε**ν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν
Θεόν.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς
Παύλου τὸ Ἀναγνώσμα. **Κεφ. 6:1-10**

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρα-
καλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ
Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς - λέγει γάρ·
«Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν
ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι»· ἰδοὺ
νῦν «καιρὸς εὐπρόσδεκτος», ἰδοὺ νῦν
«ἡμέρα σωτηρίας» - μηδεμίαν ἐν μη-
δενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μω-
μηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνι-
στῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι,
ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν
ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πλη-
γαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις,
ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νη-
στείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μα-
κροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι
Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ
ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν
ὄπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν
καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας,
διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς
πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοούμενοι
καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκο-
ντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι
καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι
ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς
δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες
καὶ πάντα κατέχοντες.

Ἀλληλούϊα. (γ') ᾠχος δ'.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Σπῆχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Κυρίου, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

ἦχος β'

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. **(τρίς)**

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.